

‘Alles wat ik leuk vind, is mijn werk geworden’

Thuis in Bergen op Zoom werd er altijd naar het *Eurovisie Songfestival* gekeken. En nu is Cornald Maas er al jaren zelf bij als commentator, ook dit keer in Rotterdam. Hij verheugt zich erop, al kleeft aan de Nederlandse overwinning van 2019 ook een nare herinnering. ‘Het liedje ‘Arcade’ staat voor de laatste momenten die ik met mijn vader deelde.’

Tekst: Bram de Graaf, beeld: Martijn Gijsbertsen/ANP

De ontlading op die late avond van 18 mei 2019 in Tel Aviv zal Cornald Maas nooit vergeten. Na het tellen van alle stemmen had Duncan Laurence met ‘Arcade’ het Eurovisie Songfestival gewonnen. “Medecommentator Jan Smit gooide zijn koptelefoon af en beukte op de ramen”, zegt Maas aan de eettafel van zijn huis in de Amsterdamse grachtengordel. “Zelf zette ik na een vreugdekreet meteen de knop om en ging verder met informatie geven aan de kijkers.”

Voelde het ook een beetje als jouw overwinning?

“In alle bescheidenheid: ja. Zelfs in de duisterste jaren

van 2005 tot 2013, toen we geen enkele keer de finale-ronde haalden, riep ik: we kunnen winnen als we maar een goede en onderscheidende song hebben. Anouk met het liedje ‘Birds’ keerde het tij, gevolgd door een tweede plaats voor The Common Linnets in 2014.”

Flink gefeest na Duncans overwinning?

“Vanwege alle interviews en plichtplegingen was ik pas om vijf uur ‘s ochtends terug in het hotel. Na een paar biertjes heb ik even geslapen en toen vlogen we alweer terug naar Nederland waar we direct door moesten naar Pauw. Ik ben daarna mijn bed ingedoken en dacht: maandagochtend bel ik mijn vrienden wel om te horen hoe zij

alles hebben ervaren. Ik werd wakker door de telefoon: mijn vader was plotseling overleden. Hij was 83, nooit ziek. Stond nog steeds op de ladder om bladeren uit de dakgoot te halen. Het was waarschijnlijk een virusinfectie met een hartaanval tot gevolg.”

Wanneer was het laatste contact?

“Op zondag had hij me nog geappt: we spreken elkaar morgen. We hadden de dagen daarvoor bijna dagelijks contact, hij leefde enorm met me mee. Hij gunde me het succes, omdat hij wist dat ik er lang voor had gestreden. Ik ben na het overlijdensbericht meteen naar Brabant gegaan om de uitvaart te regelen. Het stond voor mij direct vast dat ‘Arcade’ gedraaid moest wor-

‘Als jongetje maakte ik al mijn eigen ranglijsten’

den. Het liedje staat voor de laatste momenten die ik met mijn vader deelde, maar ook voor zijn betrokkenheid bij zijn drie kinderen. En hoe je na een droevige periode weer geluk kunt vinden.”

Keken jullie vroeger thuis in Bergen op Zoom naar het Eurovisie Songfestival?

“Jazeker. Vanaf begin jaren 70 was ik groot fan. In 1974 mocht ik voor het eerst opblij-

ven voor de live-uitzending. Ik had al elpees van Mouth & MacNeal en ze deden mee met 'I see a star'. Abba won, zij werden derde. Sindsdien heb ik geen enkele editie gemist, later keken ook vriendjes en grootouders mee. Ik maakte zelf voorbeschouwingen van alle deelnemers en liedjes, stelde categorieën op waarvoor ieder van ons punten moest geven, van tekst tot uiterlijk. Mijn vader lette daarbij op andere aspecten dan ik, zoals het décolleté. Dat waren heerlijke avonden.”

Wat voor jongetje was je destijds?

“Ik leefde erg in mijn eigen wereld. Omdat ik van competities hield, maakte ik mijn eigen ranglijsten van hitparadeliedjes, tentoonstellingen en tv-programma's. Ik vond het toen al leuk om daarover te discussiëren. Op school blonk ik in alle vakken uit, maar was slecht in sport. In tegenstelling tot mijn broer, die de ene na de andere prijs won met verspringen en leuk in de weer was met meisjes – wat ik ook al niet deed. Als je dan niet het onderspit wilt delven in een klas en ambitieus en streberig bent, zoek je een andere manier om je positie te bestendigen. Ik was kritisch, sprak me uit. Ik kon dat doen omdat ik hoge cijfers haalde. En ik hielp iedereen: iedereen mocht bij me afkijken.” →

Profiel

Omdat je broer uitblonk in sport wilde je ook ergens in uitblinken?

“Het zit meer in onze genen, denk ik. Als traditioneel katholieke Brabantse heeft mijn moeder nooit de kans gekregen te excelleren, terwijl ze dat wel had gewild en gekund. Daarom zei ze tegen haar kinderen: ‘Hup de wereld in, bereik dat wat voor mij niet was weggelegd.’ Mijn vader had een succesvol transportbedrijf, alles keurig en efficiënt. Hij had geen geduld voor mensen die verzaken. Ze hebben ons geleerd het hoogst denkbare te halen en onszelf te onderscheiden. Dus als ik iets wil, ga ik daarvoor.”

Is het dan niet lastig om met jou te leven en te werken?

“Dat moet je aan mijn vriend vragen. We wonen in ieder geval niet samen, haha. Had jij maar vissen als hobby, heeft hij weleens gezegd. Ik sta altijd aan. Mensen zullen ongetwijfeld vaak denken:

NAAM: Cornald Maas
GEBOREN: 22 juli 1962 in Bergen op Zoom
PRIVÉ: Heeft een relatie
OPLEIDING: Studeerde in Leiden cum laude af in Nederlandse Taal- en Letterkunde
CARRIÈRE: Begon in 1989 bij de televisie. Eerst achter de schermen bij *Lopend vuur (NOS)*, *De schreeuw van De Leeuw* en *Sonja op zaterdag (VARA)* en *De plantage (VPRO)*. Vanaf 2008 ook voor de camera bij *Opium*, *Volle zalen (Avrotros)* en diverse culturele evenementen en festivals. Is sinds 1993 betrokken bij het Eurovisie Songfestival, vanaf 2004 als commentator. Schreef ook enkele boeken zoals *Over de helft* en *Ach kind toch - Een verhaal van moeder en zoon*.

‘Ik snak naar het volgende festival, als in een ander land alles weer mogelijk is’

daar heb je Maas weer met z’n fanfare. Maar alles komt bij mij voort vanuit het idee het best denkbare resultaat halen. En niet uit ego. Zie het Songfestival. Als geen ander heb ik daar mijn schouders onder gezet. Toen Ilse mij ‘Arcade’ stuurde, zeiden we tegen elkaar dat we samen deze missie moesten laten slagen. Zij als mentor van Duncan, ik bij Avrotros. Ik laat dan niet meer los. Zoals ik mezelf schetste als kind, is een blauwdruk van hoe ik nog steeds functioneer. Met als resultaat dat alles wat ik leuk vind mijn werk is geworden. Ik was vroeger gek op de carnavalshits van André van Duin en nu behoort hij tot mijn vriendenkring. Mooi toch dat die wereld van dat jongetje in Bergen op Zoom binnen zijn handbereik is gekomen?”

Hoe schat je de kansen van Jeangu Macrooy in dit jaar?

“Ik heb niet het gevoel dat we opnieuw zullen winnen. Inhoudelijk gaat het, naast over geloof in jezelf, over diversiteit en inclusiviteit en zijn Surinaamse achtergrond. Het belichaamt heel erg het Nederland zoals ik het graag zie. Het is een krachtig visitekaartje. Het belangrijkste is dat we al in de finale staan

en dat we van de grootste kneus van Europa een gidsland zijn geworden.”

Met welk gevoel zit je straks in Rotterdam Ahoy?

“Ik verheug me erop, eindelijk weer een leuk evenement. Heel Europa kijkt ernaar uit. Maar ik zal gek genoeg ook blij zijn als dit jaar is afgelopen. Die euforie na ‘Arcade’ heb ik nooit meer gevoeld, omdat mijn vader overleed en daarna dat coronagedoe volgde. We gaan nooit in de buurt komen van wat de beleving had kunnen zijn met een festival in Rotterdam. Ik zit straks in een ‘corona bubble’ en mag waarschijnlijk geen andere delegaties ontmoeten en te gast zijn in talkshows. Het succes van ‘Arcade’ kende daarnaast vele vaders, iedereen claimde opeens een deel van het succes van het Songfestival. Ik snak naar het volgende festival, als hopelijk in een ander land alles weer mogelijk is. Even resetten, dan weer dromen van een nieuwe overwinning zonder een overlijden en een pandemie. Zodat we echt kunnen vieren.”

► **EUROVISIE SONGFESTIVAL**
2021, DINSDAG EN DONDERDAG
21.00 NPO 1